

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 024103 19 Увп
Бањалука, 28.4.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхине Турковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Смиљане Мрша чланова вијећа, уз учешће записничара Тамаре Кочић, у управном спору по тужби М.Б. из Д. село М., заступаног по пуномоћнику Р.М. адвокату из Б. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број ... од 25.10.2018. године Министарства... (у даљем тексту: тужени), у предмету ревизије статуса ратног војног инвалида и признавања права на личну инвалиднину, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 024103 19 У од 25.9.2019. године, у нејавној сједници одржаној дана 28.4.2021. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев тужиоца да му тужени надокнади трошкове поступка.

Образложење

Побијаном пресудом је, у ставу 1. изреке одбијена тужба против оспореног акта, којим се у поступку ревизије укида рјешење Административне службе општине И.Д. број ... од 28.9.2015. године и рјешава да се тужиоцу утврђује статус ратног војног инвалида (РВИ) VI категорије са 60% војног инвалидитета по основу рањавања задобијеног приликом вршења војне дужности као припадник Војске Републике Српске (у даљем тексту: ВРС) и признаје право на личну инвалиднину у мјесечном износу од 24% од основице, са правом на ортопедски додатак III степена у износу 14% од основице, а исплата по том рјешењу тече од 1.11.2018. године па надаље, док постоје законом прописани услови. Тим укинутим првостепеним рјешењем је тужиоцу признат статус РВИ V категорије са 70% инвалидитета, с правом на личну инвалиднину и ортопедски додатак, као и допунско материјално обезбјеђење, која права по том рјешењу теку од 1.9.2015. године, с тим да то рјешење подлијеже ревизији а ревизија не одлаже извршење рјешења. Ставом 2. изреке пресуде је одбијен захтјев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Одбијање тужбе образложено је разлозима да је оспорени акт правилан, јер је заснован на Налазу и мишљењу другостепене љекарске комисије број 386/2018 од 22.10.2018. године којим је након непосредног прегледа и увида у цјелокупну медицинску документацију тужилац и даље цијењен по истим оцјенским тачкама, 104-а

(контрактура десног кољена) и 110-40 (прелом бутне кости, са скраћењем ноге за 3 cm) Листе процената војног инвалидитета (у даљем тексту: Листа) као саставног дијела Правилника о утврђивању процента војног инвалидитета („Службени гласник РС“ број 22/93, у даљем тексту: Правилник) у максималним процентима од по 40%, као последице рањавања, при чему му је примјеном члана 4. став 1. Правилника утврђен укупни војни инвалидитет од 60%, са констатацијом да нема основа да се и даље цијени по тачки 108 (лабав зглоб кољена, 20 до 40%) по којој је раније био цијењен у проценту од 20%, јер је непосредни преглед показао да нема основа да се и даље цијени по тој оцјенској тачки. Сходно томе је закључено да је такав налаз и мишљење другостепене љекарске комисије у поступку ревизије, дат у складу са Правилником о раду љекарских комисија за оцјену војног инвалидитета („Службени гласник РС“ број 100/12), тако да су приговори тужиоца без основа.

Благовремено поднесеним захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилац побија њену законитост, због повреде материјалног прописа и повреде прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. Истиче да Налаз и мишљење другостепене љекарске комисије на којем је заснован оспорени акт, није правилан, будући да му је укинута рјешењем био признат статус РВИ V категорије са 70% војног инвалидитета, који статус му је био признат више од 20 година, сходно чему је и даље требао бити цијењен по оцјенској тачки 108 Листе по којој је раније био цијењен. Сматра да иако је тужени могао у поступку ревизије преиспитивати статус РВИ, није било основа да му мијења проценат војног инвалидитета, који му је био утврђен трајно а не привремено. Додаје да се након добијања Налаза и мишљења другостепене љекарске комисије, подвргао дана 23.1.2019. године детаљном контролном прегледу у ЈЗУ Болници „Др Младен Стојановић“ у Приједору, којом приликом је констатовано да је његово здравствено стање теже од оног који је утврдила другостепена љекарска комисија, тако да су му покрети у десном кољену ограничене флексије до 110 степени, сходно чему би требао имати увећање процента војног инвалидитета по тачки 104-б Листе тако да тај проценат износи 50 до 60%, а не 40% како је цијењен од стране другостепене љекарске комисије по тачки 104-а, што би и довело до укупног повећања процента војног инвалидитета. Предлаже да се побијана пресуда преиначи тако да се тужба уважи и оспорени акт поништи, или да се пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно одлучивање, а тужени обавезе да му надокнади трошкове поступка по основу предметног захтјева као и тужбе, сачињених по пуномоћнику адвокату, у укупном износу од 2.192 КМ, са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде па до исплате.

У одговору на захтјев, тужени остаје код разлога оспореног акта, истичући да су сви приговори тужиоца већ цијењени у оспореном акту, при чему се другостепена љекарска комисија изјаснила о оштећењима које је приликом непосредног прегледа утврдила да постоје, сходно чему је поступак ревизије правилно проведен, па нова медицинска документација на коју се тужилац позива, не може бити цијењена у поступку ревизије, али може бити предмет оцјене уколико тужилац поднесе захтјев за оцјену војног инвалидитета због погоршања здравственог стања. Предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, одговор туженог, побијану пресуду и цјелокупне списе предметне управне ствари, на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Из стања списка произлази да рјешењем првостепеног органа од 28.9.2015. године, тужиоцу као признатом РВИ V категорије са 70% инвалидитета и даље утврђен тај статус и проценат војног инвалидитета, по основу рањавања задобијеног као припадник ВРС, при чему је био цијењен по поменутиим оцјенским тачкама 104-а-40% и 110-40%, те и по оцјенској тачки 108 (лабав зглоб кољена) у проценту од 20%, тако да му је примјеном члана 4. став 1. Правилника утврђен укупан проценат војног инвалидитета од 70%. То рјешење је у поступку ревизије, примјеном члана 98. став 1. и члана 99. став 1. Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 134/11, 9/12 и 40/12, у даљем тексту Закон о правима бораца) укинута оспореним актом и ријешено да се тужиоцу утврђује статус РВИ VI категорије са 60% војног инвалидитета, са правом на личну инвалиднину и ортопедски додатак III степена, будући да налазом и мишљењем другостепене љекарске комисије на којем се темељи оспорени акт, није цијењен по оцјенској тачки 108 Листе, јер је непосредним прегледом утврђено да нема „лабав зглоб кољена“. Оспорени акт је оснажен побијаном пресудом, са разлозима који су већ изнесени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Побијана пресуда је правилна и законита.

Како је у поступку ревизије утврђеног статуса РВИ и процента војног инвалидитета, налазом и мишљењем другостепене љекарске комисије, након непосредног прегледа тужиоца и увида у цјелокупну медицинску документацију, утврђено да нема основа да се и даље цијени по оцјенској тачки 108 Листе, о чему су дати довољно јасни и аргументовани разлози, то је тужиоцу правилно утврђен статус РВИ VI категорије са процентом војног инвалидитета од 60%, уз право на личну инвалиднину и ортопедски додатак III степена, при чему је и даље цијењен у максималном проценту по тачкама 104-а- 40% (због контрактуре десног кољена) и 110-40% (због прелома бутне кости, са скраћењем ноге за 3 cm), по којим оцјенским тачкама је и раније био цијењен, те му је примјеном члана 4. став 1. Правилника правилно утврђен укупан проценат војног инвалидитета од 60%, сходно чему му је и признат статус РВИ VI категорије. То је правилно оснажено побијаном пресудом, са разлозима које у свему прихвата и овај суд, који разлози се и не могу довести у сумњу наводима предметног захтјева.

На другачије одлучивање не може утицати ни позивање тужиоца на накнадно прибављену медицинску документацију, која, што и тужени правилно наводи у одговору на предметни захтјев, може евентуално бити основ за подношење захтјева за повећање процента војног инвалидитета по основу погоршања здравственог стања, уколико су за то и испуњени услови.

Како тужени у поступку ревизије, у складу са Законом о правима бораца цијени утврђени статус РВИ, па с тим у вези и проценат војног инвалидитета, како је то у конкретном случају правилно и учињено, без основа је приговор тужиоца да му у поступку ревизије није могао бити мијењан раније утврђен проценат војног инвалидитета.

Будући да је предметни захтјев одбијен, нису испуњени ни услови да се у смислу члана 49а. ЗУС-а тужени обавезе да тужиоцу надокнади трошкове поступка, како

трошкова управног спора у погледу којих је одбијен побијаном пресудом а тако и у погледу трошкова предметног захтјева, те је и тај захтјев одбијен.

Записничар
Тамара Кочић

Предсједник вијећа
Страхиња Ћурковић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић